

[Rager.]

fundne Toldforhøjelser. Jeg nævner det blot, fordi det altid er rart at have et afrundet og sagligt Billede i Stedet for en ganske ensidig Fortegning af Situationen. Man ved jo, at det let opfattes forkert, naar der her falder Udtalelser af ensidig Art og de bliver refereret paa den Maade, som de maa-ske netop er bestemt til at blive refereret paa.

Oluf Pedersen: Fra vor Side kan man selvfølgelig ikke have noget imod, at Rigsdagen giver Samtykke til Ratifikationen af det Arrangement, der er truffet om en Udvidelse af Handelsomsætningen og om moralsk Tilslutning til Retsforbundets økonomiske Politik, men vi beklager, at vor Regering stadig i Praksis fører en Politik modsat de givne Løfter. Det er saaledes, mener jeg, forkasteligt, at Danmark, straks efter at vi havde afsluttet Oslo-Konventionen, gik til Toldloven af 15. Oktober 1932 med Tilslutning af Radikale, Socialdemokrater og Konservative, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde opmærksom paa, og det var jo endnu værre, at man med Tilslutning ogsaa fra Venstre gik til Oprettelse af Valutacentralen.

Det maa ligeledes beklages, at Danmark ikke ligesom Sverige og Finland kunde tiltræde det norske Forslag af 1934 om, at Konventionen ogsaa skulde omfatte andre Foranstaltninger end Told, og at man her satte sig uden for det nordiske Samarbejde.

Efter Haager-Arrangementet ser det jo nu ud til, at det ogsaa skal dreje sig om andre Foranstaltninger end Told, og det er vel saa Meningen, at man nu vil se at faa afviklet Valutacentralen. Jeg mener, det kunde være naturligt nu, da man slutter denne nye Overenskomst, at prøve paa at faa gjort Alvor af at komme ud af Restriktionerne. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at udtrykke Glæde over, at den danske Regering har taget visse Forbehold. Det synes jeg ikke den skal have Tak for. Var det ikke paa Tide, at man fik en Handling bag de smukke Ord, og er der ikke saa meget mere Grund til det, som Regeringerne i selve Konventionen, selve Arrangementet, fastslaar, at man mener, at Tiden er inde til, at man skal ud af den økonomiske Politik, der har været drevet i de senere Aar?

For Danmarks Vedkommende ved vi jo ogsaa, at siden Aftalen af 1930 er det gaaet sørgeligt med vor Handelsomsætning. Jeg ved jo nok, at naar man læser visse Blade, kan man se, at der har fundet en Stigning Sted i Danmarks Import og Eksport siden

1931. Det er for saa vidt rigtigt, hvis man tager Beløbet i Kroner, at der har været en Stigning, for Importens Vedkommende fra 1 410 Mill. Kr. til 1 431 Mill. Kr. og for Eksportens Vedkommende fra 1 260 Mill. Kr. til 1 326 Mill. Kr. Men det er lige saa rigtigt, at der i det samme Tidsrum har fundet en Prisstigning Sted paa 25 pCt., og det er opgjort af Statistisk Departement, at hvis man regner med de Varer, der er indført, og gør Prisen op for dem, er det virkelige Forhold, at der har fundet en Nedgang Sted: i Importen fra 1 410 Mill. Kr. til 1 186 Mill. Kr. og i Eksporten fra 1 260 Mill. Kr. til 1 066 Mill. Kr., altsaa med ikke mindre end en Sjettedel.

Jeg mener, at det er helt urimeligt, at man i Pressen prøver paa at stille det op paa den Maade, at der, siden vi i 1931 gik over til Planøkonomi, har fundet en Stigning Sted i Eksporten og Importen, naar det virkelige Forhold er, opgjort i Varemængde, at der har fundet en Nedgang Sted paa en Sjettedel. Det er saa meget mere urimeligt, som det, at man tror, at der er en Fremgang som Følge af den Politik, man har ført, jo kunde begrunde, at man videreførte denne Politik; men hvis man er klar over, at der har fundet en Nedgang Sted, og at den Politik, man har ført, har virket modsat, saa kunde det være en Lærestreg, saa at man gik til at ændre denne planøkonomiske Politik. Det er jo saadan, og det maa naturligvis være saadan — det har den højtærede Udenrigsminister jo ogsaa i tidligere Tid været saa stærkt inde paa —, at en Importbegrænsning automatisk maa følges af en mindsket Eksport, og at derfor Toldloven af 1932 og Valutacentralen ganske naturligt maa modvirke Eksporten, og disse to Forhold har utvivlsomt i høj Grad medvirket til denne Nedgang i Danmarks Samhandel med en Sjettedel.

Dette vil man jo ogsaa kunne faa bekræftet, saa vidt som det kan lade sig gøre, gennem Oplysningerne om, hvordan det stiller sig for de andre Lande, der har skrevet under. Ser man paa Holland, vil man se, at der har været en tilsvarende Nedgang; den er lidt større end den danske, men jeg gaar ud fra, at dette maa tilskrives Opretholdelsen af Guldmøntfoden, at det er dette Forhold, som her har grebet ind. For Belgiens Vedkommende har der været en ganske ringe Nedgang. Men hvis man ser paa de nordiske Lande, er Forholdet det, at samtidig med at Danmarks Samhandel er faldet med 15—16 pCt., opgjort i Varemængde, er Sveriges Eksport steget